biografieen

Henri Demarquette, cello
De Franse cellist Henri Demarquette studeerde vanaf zijn 13e aan het Conservatoire national supérieur de musique in Parijs, waar hij de eerste prijs behaalde. Hij vervolgde zijn opleiding bij onder anderen Pierre Fournier, Paul Tortelier en János Starker. Op zijn 17e debuteerde hij in Parijs en kort daarna nodigde Yehudi Menuhin hem uit om het Celloconcert van Dvořák met hem uit te voeren in Praag en Parijs. Sindsdien treedt hij internationaal op met gerenommeerde orkesten en musici. Naast zijn solocarrière is hij actief in kamermuziek en uiteenlopende muzikale projecten. Hij doceert aan de École Normale de Musique de Paris.

Victor Demarquette, piano
Victor Demarquette, geboren in 2004, begon op vijfjarige leeftijd met pianospelen. Een jaar later ging hij studeren bij Rena Shereshevskaya aan de École Normale de Musique in Parijs, waar hij zich verder ontwikkelde tot concertpianist. Hij volgde masterclasses bij onder anderen Jean-Bernard Pommier en Jean-Frédéric Neuburger en trad op tijdens verschillende festivals en concertseries in Frankrijk, zowel als solist als in kamermuziek-verband. Ook was hij te horen in het radioprogramma *Génération France Musique*. Victor treedt regelmatig op met zijn vader, cellist Henri Demarquette.

tips van onze programmeurs

zo 6 dec 26
London Philharmonic Orchestra met Alice Sara Ott
Beethovens Pianoconcert nr. 4

zo 13 dec 26
Isabelle van Keulen Ensemble
Tango Nuevo meets Bach

di 9 feb 27
meesterpianist Mikhail Pletnev
Grieg, Bach en Schumann

ontdek het programma op dedoelen.nl

geef talent een podium
word Vriend van de Doelen

Iedere grote naam begon ooit als talent. Geef samen met ons de sterren van morgen een podium!

Ga naar dedoelen.nl/vrienden voor meer informatie

zo 1 nov | Jurriaanse Zaal, 12.00 uur

Henri & Victor Demarquette
dialoog tussen cello en piano

Robert Schumann
Fantasiestücke op. 73
Zart und mit Ausdruck
Lebhaft, leicht
Rasch und mit Feuer

Claude Debussy
Cellosonate
Prologue
Sérénade
Finale

Cyprien Lengagne
Dialogues

Johannes Brahms
Cellosonate nr. 1 in e klein op. 38
Allegro non troppo
Allegretto quasi Menuetto
Allegro

Henri Demarquette

tussen traditie en vernieuwing

Samen musiceren krijgt een bijzondere betekenis wanneer je niet alleen collega's, maar ook vader en zoon bent. Cellist Henri Demarquette en zijn zoon Victor, pianist, delen het podium in een recital waarin hun muzikale samenspel centraal staat. In vier werken, van de romantische verbeeldingskracht van Robert Schumann tot de verfijnde klankwereld van Claude Debussy, ontmoeten twee instrumenten en twee generaties elkaar. Met *Dialogues* van de jonge Franse componist Cyprien Lengagne krijgt die ontmoeting bovendien een extra dimensie: het werk werd speciaal voor Henri en Victor geschreven.

Hoewel de vier werken uit verschillende tijden en muzikale werelden komen, draait het steeds om de verhouding tussen cello en piano. Bij Schumann wisselen de stemmingen elkaar af, bij Debussy wordt de klank een expressiemiddel en bij Brahms gaan romantische intensiteit en muzikale structuur hand in hand. Met *Dialogues* klinkt ook de stem van een hedendaagse componist. In het samenspel van Henri en Victor Demarquette komt alles samen in een muzikaal gesprek tussen instrumenten, generaties en stijlen.

Schumanns drie fantasieën vol kleur en karakter

Robert Schumann (1810 - 1856) was een van de belangrijkste componisten uit de Duitse romantiek. In zijn muziek zocht hij naar manieren om persoonlijke gevoelens en verbeelding uit te drukken. Daarbij was hij gefascineerd door literatuur, poëzie en de wisselende stemmingen van de menselijke geest. Ook de titel *Fantasiestücke* — fantasieën — verwijst naar die vrije, associatieve manier van componeren.

Victor Demarquette

toelichting

Schumann componeerde deze drie werken in februari 1849, in slechts twee dagen. Ze waren oorspronkelijk bedoeld voor klarinet en piano, maar de componist gaf ook de mogelijkheid om de klarinetpartij op viool of cello te spelen. De drie delen hebben elk een eigen karakter. Het eerste, *Zart und mit Ausdruck*, is ingetogen en dromerig; het tweede, *Lebhaft, leicht*, klinkt lichtvoetig en beweeglijk. In het slotdeel, *Rasch und mit Feuer*, neemt de muziek steeds meer vaart en vuur aan. De stemmingen wisselen snel, maar de delen vormen samen een hecht geheel. De cello en piano zijn daarbij gelijkwaardige gesprekspartners, die elkaars muzikale ideeën overnemen en verder ontwikkelen.

Een vernieuwende klankwereld van Debussy

Claude Debussy (1862 - 1918) geldt als een vernieuwer die de Franse muziek een heel eigen geluid gaf. In plaats van de muzikale spanning vooral op te bouwen met grote melodieën en traditionele harmonische ontwikkelingen, experimenteerde hij met klankkleur, ritme en subtiele harmonieën. Zijn muziek roept vaak een sfeer of indruk op, zonder die helemaal vast te leggen.
De Cellosonate ontstond in 1915, tijdens de Eerste Wereldoorlog. Debussy wilde een reeks van zes sonates schrijven voor verschillende instrumenten, maar voltooide er uiteindelijk slechts drie. De Cellosonate is daarvan de eerste. Met de drie delen — *Prologue*, *Sérénade* en *Finale* — grijpt Debussy terug op de Franse kamermuziek uit de achttiende eeuw, terwijl zijn harmonische taal onmiskenbaar modern blijft. De cello kan zingen, fluisteren en scherpe accenten plaatsen; de piano kleurt en becommentarieert de muziek. Door de afwisseling van lyriek, speelsheid en onverwachte wendingen ontstaat een werk waarin veel gezegd wordt met relatief weinig middelen.

Lengage brengt een muzikale ontmoeting van vader en zoon

De Franse componist en cellist Cyprien Lengagne (geboren in 2000) behoort tot een nieuwe generatie musici die zich zowel als uitvoerder als componist ontwikkelen. Naast zijn werk als cellist schrijft hij muziek voor uiteenlopende bezettingen en werkt hij samen met ensembles en musici uit de wereld van de hedendaagse muziek.
Zijn werk *Dialogues* schreef hij in 2025 in opdracht van het festival La Feuillie Classic. Het is gecomponeerd voor cello en piano en duurt ongeveer zeven minuten. Henri en Victor Demarquette, voor wie Lengagne het stuk schreef, brachten het op 4 juli 2025 tijdens het festival in première. De titel sluit aan bij de kern van dit recital: de ontmoeting tussen twee instrumenten en twee zelfstandige stemmen. Bovendien krijgt die dialoog hier een extra betekenis, doordat vader en zoon samen een nieuw werk tot leven brengen.

Brahms' Romantiek met een blik op Bach

Johannes Brahms (1833 - 1897) verbond de expressieve kracht van de romantiek met een diep respect voor de muzikale traditie. Hij keek met grote bewondering naar componisten als Bach en Beethoven en bouwde zijn werken zorgvuldig op, met motieven die terugkeren, veranderen en nieuwe betekenis krijgen. Achter de warme, vaak melancholieke klank schuilt dan ook een sterke muzikale structuur.
Brahms werkte van 1862 tot 1865 aan zijn eerste Cellosonate. Het werk telt drie delen en is een belangrijk voorbeeld van zijn vermogen om cello en piano als gelijkwaardige partners te behandelen. De piano is veel meer dan een begeleidend instrument: beide partijen nemen muzikale ideeën van elkaar over en ontwikkelen die verder. Vooral in het eerste en het laatste deel is de invloed van Johann Sebastian Bach hoorbaar. Brahms verweeft contrapuntische lijnen in een uitgesproken romantische klankwereld, waarin de cello ruimte krijgt voor zowel brede melodieën als krachtige, dramatische passages.